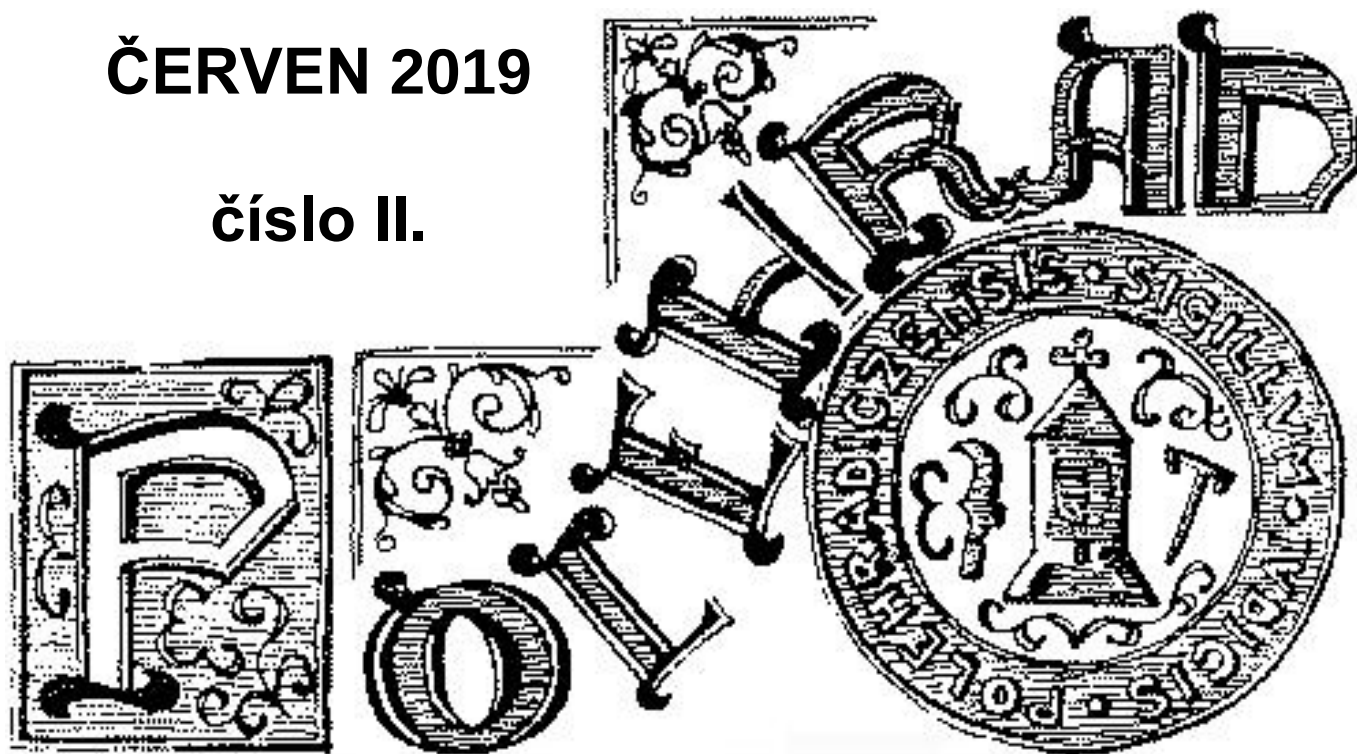

ČERVEN 2019

číslo II.

ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Letní podvečer u Staré Dyje © 2019 Petr Homola

Okolo Boleradic

Okolo Boleradic
v tom vinařském kraji
při Hodech vždy bez hranic
muzikanti hrají...

Starky i starkové
kolečko vždy tančí,
kroje mají fajnové –
ať se nebe mračí!

Jak krásná je naše zem,
zvláště kde se „hude“...
Na Hody vás všechny zvem –
všem zde krásně bude...

Básník Franta Němec

Editorial

S jarem se jakoby probudila činnost spolků a tak v tomto čísle najdete několik reportáží či alespoň zmínek o jejich akcích. S reportážemi z akcí či událostí je to jaksí nesnadné. Redakce Polehradu se nemůže (není to ani v jejích silách) účastnit všeho co se v Boleradicích či okolí šustne. Jednotlivé spolky či organizace si články píší samy a tak může někdy zapadnout i zajímavá událost jen proto, že se nenašel „psavec“ ochotný dát do emailu pár řádek a k tomu připojit pár fotek. Je to škoda.

Přiznám se, že jsem trochu vyčkával s vydáním časopisu. Mělo to svůj důvod v termínech akcí o druhém červnovém víkendu. **Divadelní zájezd, Běh do lesa** či **Předhodové zpívání s BROLNem** to je přece dobrý důvod posečkat. Snad mi to odpustíte.

Protože toto číslo Polehradu vychází před hody, dovíte se i jména všech stárkujících párů. Kolik že jich nakonec bude? Přečtete si článek **Jánské hody** od Lidky Klimešové a hned budete v obraze.

Co hledat v Polehradu v létě? Tedy léto teprve začne až za pár dní ale my už jsme napřed a přineseme vám pár pozvánek na akce v Boleradicích, které připravují místní

spolky a organizace. Divadelníci ti už myslí na příští sezónu - v článku Ivy Kahounové najdete, co vše se chystá za oponou. Malá exkurze do historie od Petra Mrkvy by neměla ujít vaší pozornosti – dovíte se, kdo to byli **Habáni** a jakou stopu zanechali v Boleradicích. Historii je věnována i příloha časopisu od Jana Horáka.

Novinkou v tomto čísle je rubrika **NA POSLEDNÍ CHVÍLI**. Stává se, že uzávěrka časopisu se kryje s termíny zajímavých akcí nebo událostí a bylo by škoda se o nich nezmínit. Tak tedy na poslední chvíli a zcela výjimečně po domluvě je možné uveřejnit ještě nějaký ten malý příspěvek. Nakonec najdete i odkaz na zprávu z novin: Jihomoravskou vesnici roku jsou sousední Morkůvky! Patří se pogratulovat všem Morkůveckým a starostce Brigitě Petrášové zvlášť za tento úspěch. A co na to naši zastupitelé?

Jiří Janda

Zprávy z radnice

Co je nového?

V minulém období se podařilo dojednat se Správou údržby silnic (SÚS) JMK realizaci opravy krajnice státní silnice na Dolním konci, která byla dlouhodobě ve špatném stavu. Oprava proběhla v minulých týdnech, včetně odvodnění části vozovky, kde je špatný spád. Občané si dále mohou všimnout dalších oprav havarijních úseků, propadlých míst a kanalizačních vpustí na průtahu celou obcí. SÚS JMK dále letos vyčlenila v rozpočtu prostředky na vybudování svodidel kolem rybníka. Obě tyto akce proběhnou bez finanční spoluúčasti městyse.

Dále došlo k posunu u realizace akce „Boleradice – Pod kostelem – vodovod“. Jedná se o dobudování vodovodu v úseku „Za Kunderovým“, kde je projekt se stavebním povolením do konce letošního roku vzniklý ještě v minulém období, a v rozpočtu byla zohledněna jeho realizace. Do výběrového řízení se přihlásili tři kandidáti, vítěznou nabídku podala spol. VHS Břeclav, která by měla přistoupit k realizaci počátkem června. Celá realizace by měla trvat asi 14 dní.

Z dalších plánovaných akcí je projednávána realizace opravy průčelí Úřadu městyse Boleradice a přilehlých budov, pro kterou nám byla schválena dotace z rozpočtu JMK. V této záležitosti momentálně řešíme dodavatele. Oprava dlažby před úřadem je řešena souběžně, ovšem k realizaci dojde pravděpodobně až v létě, po hodech.

Schválena byla i druhá naše žádost o dotaci z rozpočtu JMK, jedná se o příspěvek na výměnu mobiliáře knihovny.

K úpravě plochy před Orlovnou – Divadlem byl na základě návrhu vzešlého ze společného jednání a dohodě zástupců rady a divadla vytvořen předběžný projekt. Nyní se doladují poslední detaily, k realizaci dojde následně.

V přípravách na plánované zasíťování pozemků ve Vorlíčkách se nacházíme ve fázi příprav zpracování návrhu územní studie. Na základě návrhu bude zpracována samotná územní studie, která by následně měla určit tvar a polohu předpokládané budoucí zástavby.

Pokud jde o zpracování a realizaci výběrového řízení na vyhotovení projektové dokumentace na realizaci akce „Odkanalizování městyse a výstavba ČOV“, prozatím nebylo určeno žádným závazným rozhodnutím, k jaké variantě odkanalizování se přikloníme. V této záležitosti jsme podnikli a dále podnikáme mnohé další konzultace s odborníky, projektanty, samosprávami i provozovateli, a zastupitelstvo se také sešlo několikrát neformálně, aby se celá věc důkladně uvážila – jedná se přeci jen o projekt, jehož správná realizace ovlivní životy nejenom naše, ale i

budoucích generací. Protože se v minulém období objevily další nové okolnosti týkající se této problematiky, došlo k tomu, že někteří ze zastupitelů požádali o delší lhůtu pro nastudování podkladů a další uvážení.

Vydatné květnové deště nám poskytly příležitost pokračovat úpravách sklepních prostor pod restaurací a poštou, kde dále dojde k pokládce dlažby, dokončení elektroinstalace a následně předání zbylých prostor do užívání. V průběhu léta by také mělo dojít k opravě rampy za restaurací, zejména špatné izolace, která zapříčiňuje zatékání do opravovaných prostor.

V letošním roce jsme naplánovali též ohradu a nový nátěr rozhledny Nedánov. V návaznosti na tuto akci si necháváme zpracovat statický posudek spojený s plánem a frekvencí údržby a doporučením materiálů vhodných k údržbě.

Antonín Vejvančický starosta

Škola

Konkurz na ředitele/ředitelku ZŠ a MŠ Boleradice

V letošním roce se Rada městyse rozhodla vypsat konkurz na pozici ředitele/ředitelky naší základní a mateřské školy. K tomuto došlo v souvislosti s končícím druhým šestiletým funkčním obdobím paní ředitelky Mgr. Mileny Emmerové, kdy má městys jako zřizovatel možnost konkurz uspořádat. Ve standardním konkurzním řízení byla komisí složenou z odborníků, zástupců školy a městyse do funkce jednohlasně doporučena paní Mgr. Miroslava Fišerová, pedagožka s bohatými zkušenostmi z Velkých Pavlovic. Tato kandidátka byla následně potvrzena do funkce Radou městyse, a bude tedy v následujícím období ředitelkou naší školy. Odcházející paní ředitelce (nejen) na tomto místě děkujeme za její dlouholetou obětavou práci pro naši školu, a zároveň přejeme mnoho úspěchů, zdraví a radosti v novém působišti i v dalším životě. Nové paní ředitelce pak přejeme hlavně pevné nervy, a to zejména v počátcích, které bývají na takto náročných postech nelehké. Doufáme, že se jí u nás bude líbit a bude spokojená bude v budoucnu jak ona, tak i žáci a rodiče. Pevně také věříme, že naše rozhodnutí povede k dobré atmosféře ve škole.

Za Radu městyse

Antonín Vejvančický starosta

Škola v přírodě Koryčany

V dubnu jsme se vydali na „kovbojskou“ školu v přírodě do Hipocentra v Koryčanech. Děti se během týdenního pobytu naučily spoustu nových znalostí o koních a dovednosti práce s nimi, např. lasovat, znalost bičem, vázat uzly atd. Děti během pobytu sbíraly herní penízky „fufíky“ (za psaní dopisů, službu, úklid, zápisky do deníků, kroniku na web) a na konci za to dostávaly věcné ceny.

Na výletě jsme navštívili hrad Cimburk, pletli si kožené náramky, hráli ekologické hry v přírodě a hráli divadlo. Odvezli jsme si nejen spoustu zážitků, ale i praktické dovednosti a výborně „stmelenu“ partu.

Milena Emmerová

Za vzácnými motýly

Zjistili jsme, že v těsné blízkosti naší školy se vyskytuje velmi vzácný a kriticky ohrožený modrásek ligrusový, který z naší přírody velice rychle mizí. V rámci přírodovědy se za ním na konci května vydali do PP Kamenný vrch u Kurdějova.

Nejprve jsme po skupinách plnili fábořkovou trasu se stanovišti, kde jsme se dozvídali zajímavosti obecně o motýlech, děti společně doplňovaly pracovní list, poznávaly

rostliny a pracovaly s atlasem. Viděli jsme, kromě jiného, vzácný timoj trojlaločný (zrovna začíná kvést), spousty voňavých třemdav a dokonce i vzácné orchideje z čeledi vstavačovitých. Když jsme dorazili do přírodního parku Kamenný vrch u Kurdějova, bedlivě jsme hledali kvetoucí vičenec, na kterém se líhnou housenky našeho hledaného motýla, modráška ligrusového. Vičenec jsme našli, je nádherně růžový, ale s motýlkem byla potíž. Někteří ho viděli, většina však takové štěstí neměla, tak se tam prý vypraví další víkend. Vřele doporučuji, samotné barevné různorodé kvetoucí louky opravdu stojí za to!

Milena Emmerová

Prales dětem

V pátek 3. 5. jsme ve škole slavili Den Země a podívali jsme se do světa - zamysleli jsme se nad ochranou flóry a fauny na naší planetě při výukových přednáškách společnosti NEPZ (nejbohatší ekosystémy planety Země) - Prales dětem. Pan Vymazal dětem ukazoval záběry ze Sumatry, kde jejich strážci pomocí fotopastí monitorují pohyb vzácných zvířat, sledují cesty a činnost pytláků a aktivně se snaží zachovat životní prostředí chráněným živočichům i rostlinám tím, že vykupují části pralesa.

Jejich fotopasti a činnost však nejsou zaměřeny jen na cizí a exotické části planety, se staršími dětmi jsme viděli i záběry z našich lesů a lesů slovenského pomezí - smečku vlků, kočku divokou, osamělého rýsa a nakonec i medvědici s medvědětem. Úžasné záběry děti doslova fascinovaly, shodly se na tom, že by také rády zakoupily fotopast a nechaly ji instalovat do další oblasti, kde by byla součástí ochrany přírody před pytláky.

A školní družina přišla s nápadem – děti namalují pěkné obrázky divokých zvířat a zkusí je „zpeněžit“ na akademii. To se podařilo, celkem na akademii děti vybraly 2 107 Kč. Zbývajících 1 700 Kč přispěje náš „papírový sponzor“ Moravia Propag, který naší škole a školce přenechává finance za odvezený starý papír. A tak se možná do konce roku podaří sepsat smlouvu a zakoupit fotopast. Záběry z ní dostávají pak školy každého půl roku do škol, děti jsou pravidelně informovány. Náš příspěvek je také formou sbíraného hliníku, který jsme letos panu Vymazalovi pro účely výkupu pralesa předali.

Naše environmentální aktivity jsme v tomto roce završili účastí na soutěži Ekoolympiáda. Tady naše družstvo ve složení Mariana Čermáková, Aneta Rosívalová a Eliška Tesařová získalo 3. místo v mladší kategorii mezi dalšími 19 družstvy. Gratulujeme za jejich pílí i všestrannost.

Milena Emmerová

Činnost školní družiny

Na začátku jara jsme si s dětmi družinu hezky vyzdobili, aby se nám v ní ještě více líbilo. S příchodem teplého počasí se děti při pobytu ve školní družině rádi pohybují venku. Program je přizpůsobený, pokud to počasí dovolí, jejich přání a vydáváme se na vycházky po obci a okolí, hrajeme hry na plácku a využili jsme už i prostor dětského hřiště. Děti rády pobývají i na školní zahradě, zde si hrají, ale pokud je potřeba samy se aktivně zapojují do péče o rostliny, zalévají a udržují zahradu hezkou. Za nepříznivého počasí sportujeme a soutěžíme v tělocvičně.

V dubnu jsme se zúčastnili Olympiády v piškvorkách, na kterou nás pozvala křepická škola. Naše děti si vedly v konkurenci asi padesáti dalších soutěžících velmi dobře a i když jsme žádnou cenu nepřivezli, byly pro ně přínosné nové zážitky a poměření sil s žáky okolních škol.

V družině jsme rádi přivítali maminku Gábinky Kočí, která dětem ukázala, jak se maluje na obličej a tělo a děti se rády nechaly od ní vyzdobit. Mohly si vybrat, jaký obrázek si přejí na tvář, nebo ruku namalovat, moc za to mamince děkujeme.

Po přednášce zástupce kyjovské společnosti, která se podílí na udržení života a ochraně přírody v indonéském pralese byly děti nadšeny z možnosti, zakoupit fotopast. Tato bude umístěna v pralese a pořízené záběry budou doručeny do školy. Inspirovány přednáškou a filmy, které shlédly, děti namalovaly krásné obrázky. Ty si mohli rodiče zakoupit na školní akademii, která se konala v boleradském divadle. Díky vstřícnosti a štědrosti rodičů a firmě Moravia Propag, kterým patří náš dík, může být fotopast pořízena a děti už se těší na exotické záběry.

Mgr. Hana Vajbarová

Zprávičky z naší školičky.

V březnu nás navštívila paní knihovnice Mgr. Růžicková z Velkých Pavlovic. Povíдалa si s dětmi o knížkách, které doma čtou s rodiči.

Přinesla i řadu knih, které jsou vhodné pro děti předškolního věku. Měli jsme možnost navštívit i místní knihovnu. V rámci tématu "Zvířátka a jejich mláďátka" se Berušky byly podívat na malé kačenky a králíčky- pro některé děti to bylo jejich první seznámení s mláďaty.

Přípravu na představení ke Dni matek si děti užívaly, ještě dnes si s chutí zahrají divadýlka a zapívají Zuzanu. Vystoupení ZUŠ Klobouky se nám moc líbilo a některá děvčata už ví, do kterého kroužku by chtěla chodit příští rok.

Představení pana Korába Kocour v botách, do kterého zapojil diváky malé i velké mělo úspěch.

Červen bude ve znamení výletů a zábavy. Jako první nás čeká výlet na Vranovskou přehradu, kde se projedeme parníkem. Chtěli bychom také zdolat kopec Nedánov a vyšplhat na rozhlednu, kde vztyčíme prapor dobyvatelů. Velká událost čeká Včeličky na začátku června, kdy pro ně jejich rodiče připravují slavnostní pasování na školáky.

Kolektiv MŠ

Zlatá včela

V sobotu 27.dubna se náš kroužek Svazenka zúčastnil včelařské soutěže Zlatá včela 2019, která se letos konala ve Vacenovicích u Hodonína. Naše malé členky – Ally Kaplon, Anežka Zemánková, Adélka Šlesingerová a Vaneska Kabelová jely na zkušenou. Soutěžily v mladší kategorii, která čítala 74 účastníků, ve včelařských znalostech a dovednostech. Snažily se ze všech svých sil, jak nejlépe uměly, v těchto disciplínách – mikroskopování (anatomie včely), botanice (medonosné rostliny), včelařské praxi (život včely a práce včelaře) a včelařských pomůckách. Po dopoledním zápolení je čekal výlet a návštěva zámku v Miloticích a společná zábava a soutěžní hry při diskotéce v místním „kulturáku“. Byla to pro ně povzbuzující zkušenost, setkání s vrstevníky a získání nových kamarádů. Odvezly si plno zážitků a dojmů, sladkých odměn a pamětních předmětů. Velkou radost udělal i pamětní diplom a medaile.

Pavel Kabelá

O boleradický džbáněk – hudební část

Součástí školního vzdělávacího plánu naší školy je i soutěž „O boleradický džbáněk“, která je rozložena do celého školního roku – děti soutěží v několika dovednostech. Začátkem školního roku je to část výtvarná, kterou v pololetí vystřídá část recitační, následuje část literární a školní rok uzavírá část hudební. Děti soutěží ve svých třídách a následně nejlepší z nich postupují do školního kola. V květnu děti předvedly své dovednosti nejenom ve zpěvu, ale mnozí z nich i ve hře na hudební nástroj. Kromě flétny a klavíru se objevil i méně tradiční nástroj – harmonika.

Ocenění byli:

1. místo - Katka Čermáková
2. místo - Ally Kaplon
3. místo - Tereza Jamborová, Eliška Tesařová a Gabriela Kočí

Cenu spolužáků získaly: Gabriela Kočí a Sabina Reiterová

Pochvalné uznání za hru na hudební nástroj dostaly:

Amálie Korábová, Ally Kaplon, Anežka Zemánková, Sabina Reiterová, Eliška Tesařová, Mariana Čermáková, Anna Zemanová a Gabriela Kočí.

Všem moc gratulujeme.

Eliška Zemánková

Osvobození Boleradic

Tank

Jel tank ulicí,
na něm voják s čepicí.
Na čepici hvězdičku,
v ruce rudou vlajčku.
Volal na nás z dálky,
že je konec války.

Uctění památky padlých

Touto krátkou básní a i jinými, si 17. dubna v 11 hod. žáci základní i mateřské školy s učiteli a několika málo občany připomněli 74. výročí osvobození Boleradic Rudou armádou. Byli opět pozváni příslušníci Klubu vojenské historie Hodonín, kteří v dobových uniformách, tentokrát v oblečení zahraničního i domácího odboje a partyzánů, stáli čestnou stráž u pomníku padlých. Pietní akt provázeli slovy pan učitel Kabela, žáci zazpívali hymnu a zarecitovali básně, pan starosta obce Vejvančický se zmínil mimo jiné o nesmyslnosti válek, vážení si míru a o nezapomínání. Součástí vzpomínky byla výstavka v tělocvičně školy, kterou bylo možné navštívit a kde příslušníci KVH komentovali s ukázkou výstroje a zbraní činnost odboje a partyzánů.

Pavel Kabela

První Noc kostelů

Letos se boleradická farnost poprvé připojila k mezinárodnímu projektu s názvem „Noc kostelů“. Stali jsme se tak jedním z 1640 účastníků v rámci celé ČR a 175 obcí v Jihomoravském kraji, kde se tato akce konala. S myšlenkou na uspořádání tohoto zajímavého setkání, určeného pro širokou veřejnost přišel Tomáš Koráb, který všechno zorganizoval, zajistil a s laskavým svolením správce farnosti P.Zbožínkem a pomocí ochotných spolupracovníků a účinkujících dotáhl do finále.

Téměř stovka návštěvníků „Noci kostelů“ si mohla vyslechnout spoustu zajímavých informací o našem kostele a jeho historii, o vzácných obrazech a jejich postupném restaurování zasvěceně pohovořil pan farář, představeny byly také naše historické varhany, které postupně procházejí opravou.

Malý košť mešních vín na závěr

Ozdobou programu bylo vystoupení cimbálové muziky Primáš s netradičně pojatými duchovními písněmi, proloženými starobylými texty, nadchlo také vystoupení mladé chrámové scholy s nádherně provedenými sborovými skladbami, vrcholem bylo představení tří klasických, převážně barokních skladeb (Ch.Gunod, J.S.Bach a G.F.Handel) v provedení naší varhanice Veroniky Coufalové a jejího tatínka Františka Korába (housle).

Na závěr byli všichni návštěvníci pozváni k malé ochutnávce mešních vín z různých proveniencí. Velkou pozornost vyvolalo zejména mešní víno z peruánských And, z vinice, která se nachází v nadmořské výšce přes 3500 m a které pro tuto příležitost věnoval pan farář. Celé setkání bylo tak zakončeno přátelskou besedou v příjemné a netradiční atmosféře.

Ještě jednou díky Tomáši Korábovi i všem, kteří se o úspěšný průběh u nás první Noci kostelů přičinili. Co myslíte, bude i druhý ročník?

Jan Koráb

Jánské hody

Boleradští starci, stárky a chasa Vás srdečně zvou na Jánské hody, které proběhnou o víkendu 21. - 23. června 2019.

Program hodů:

Pátek 21. června

- v 18:00 stavění máje
- od 20:00 k tanci, poslechu a dobré náladě hraje CM sourozenců Osíčkových

Sobota 22. června

- ve 14:30 průvod krojovaných od první stárky
- v 17:00 předtančení Moravské besedy v podání dětí z Boleradic a dětské sólo
- večerní hodová zábava od 20:30

Neděle 23. června

- ve 14:30 požehnání v kostele sv. Jana Křtitele, následně průvod krojovaných k prvnímu stárkovi
- v 17.00 tradiční zavádka
- od 20:30 večerní hodová zábava

Oba hodové dny bude hrát k tanci a poslechu DH Lácaranka. Občerstvení zajištěno v tradičně dobře vybaveném šenku.

Stárci a stárky:

1. Vojtěch Chalupa a Ludmila Klimešová
2. Jindřich Demela a Kateřina Zimolková
3. David Zimolka a Kamila Zoubková
4. Karel Otřisal a Soňa Babirádová

Chasa:

Pavel Novotný a Pavla Veselá
 Vilém Veselý a Aneta Korábová
 Patrik Sedláček a Alžběta Duřková
 Patrik Kocmánek a Klára Zimolková
 Pavel Havlík a Barbora Stehlíková
 Robin Klein a Klára Jamborová
 Tobiáš Ouda a Berenika Oudová
 Tomáš Pleyer a Julie Stehlíková
 Vojtěch Otřisal a Stela Pelikánová
 Jakub Stehlík a Lucie Němečková
 Vít Soukup a Kristýna Němcová
 Viktor Palán a Lucie Klimešová
 Aleš Víteček a Jana Kahounová
 Jakub Koráb a Aneta Horáková
 Tomáš Vojtěšek a Magdaléna Straková
 Tomáš Hos a Anna Křížáková
 Michal Novotný a Gabriela Praxová
 Martin Křížák a Tereza Kabelová

Historie

Habáni

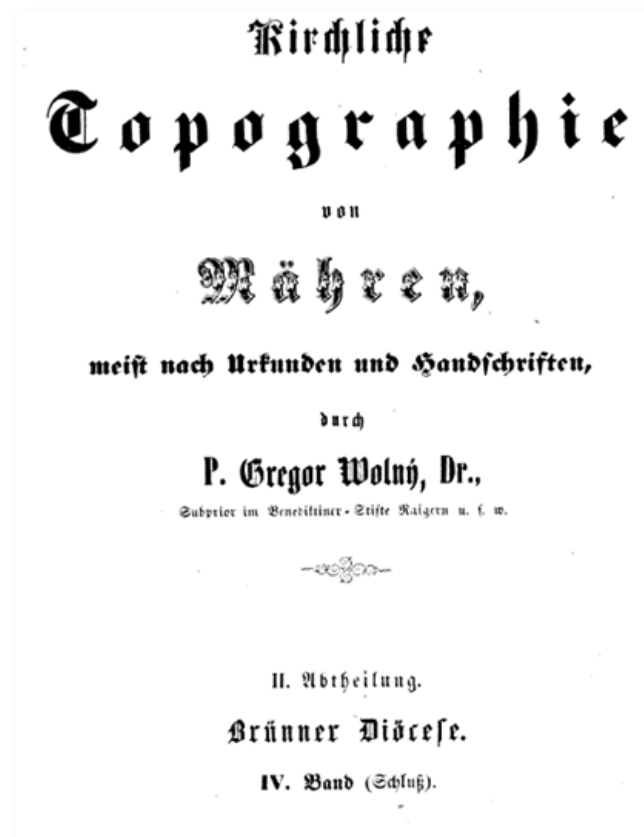
Několik drobných zmínek o Habánech lze najít i na Boleradických internetových stránkách, konkrétně v článcích "Maryana z Bubna", "Kostel sv. Jana Křtitele", či "Historie obce". Kdo ale byli Habáni, a proč se jim tak říkalo? Šlo o nářeční pojmenování příslušníků náboženské sekty anabaptistů, z nichž mnozí z těch, kteří v pobělohorské nebyli vypuzeni, se během téměř stoletého pobytu na Moravě (1526–1622) sociálně integrovali do české společnosti a ovlivnili tradice hmotné lidové kultury. Anabaptismus - novokřtěnecství je jedno z mnoha reformních křesťanských náboženských hnutí vzniklých v 16. století. Anabaptisté se považovali za příslušníky tzv. radikální reformace, a jednou z jejich základních myšlenek bylo, že lidé by měli podstoupit křest až ve věku, ve kterém by byli plně schopni si uvědomit význam křtu a potvrzení své víry, kterou tímto křtem prokazují. Mnoho z nich tedy podstoupilo křest znovu /Josef Dobrovský Deutsch-böhmisches Wörterbuch, Praha 1821: Wiedertaufe, f. odekřtěn; Wiedertäufer, n. nowokřtěnec, odekřtěnec, anabaptista./ Za svou víru byli ve svých rodných zemích perzekuováni a trestáni, a tak hledali místa, která byla jejich víře více nakloněna, či alespoň tolerována.

Na Moravě se lidově nazývali habáni, pravděpodobně podle německého "haushaben" (mít domov). Jejich společným

domům, či uzavřeným dvorům se taky říkalo Haushaben. Je ale možné, že označení habán vzniklo až na Slovensku /Horní Uhry/, což bylo jedno z míst, kam přesídlili poté, co byli z Moravy vyhnáni. Zda byli opravdu i mimořádně velkých postav se snad dozvíme z výsledků obnovených archeologických výzkumů v Přibicích. Že by ale byli neohrabaní, to lze jistě vyloučit, zvláště když byli zručnými řemeslníky. Vynikali nejen ve výrobě jemné glazované keramiky, ale i v jiných oborech – nožířství, textilních řemeslech. Byli i dobrými vinaři.

Habáni v Boleradicích (a 20 sudů vína)

O Habánech – Novokřtěncích se zmiňuje v posledním díle své knihy "Kirchliche Topographie von Mähren, meist nach Urkunden und Handschriften" Dr. Rehoř Volný.

A co se zde můžeme dočíst o Boleradické farnosti a o letech z přelomu šestnáctého a sedmnáctého století? Na straně 68 zmíněné knihy Dr. Volný píše, že ...

... Im J 1559 stiedelten sich hier die aus Klein Mähren vertriebenen Wiedertäufer an und erbauten sogleich auch 1 kleines Gemeindehaus Haushäbel welches nachher vom kais und feindlichen Kriegsvolk namentlich in den J 1563 und 1621 8 Febr wo die Sachsen auch 20 faß köstlichen Weins wegnahmen und am 9 dss Mon das Haus verbrannten wiederholt geplündert und seit 1621 verlassen.

"V roce 1559 se zde usadili z Němčiček vyhnání Novokřtěnci a hned si též postavili malý Společný dům ("Haushäbel"), který byl později císařskými a nepřátelskými vojáky,

jmenovitě v letech 1563 a 1621 (8. února, kdy Sasové též zcizili 20 sudů "lahodného" vína a 9. tohož měsíce dům vypálili) opět vyplněn a roku 1621 opuštěn."

Jejich domov, zde zvaný "Haushäbel", je v knize označen jako malý, takže zdejší komunita byla patrně menší, než tomu bylo v jiných obcích, kde společný dům, zpravidla uzavřený dvůr, obývaly i dvě stovky členů komunity. V Boleradicích se pravděpodobně jednalo o místo "Ve dvoře". Ve stínu toho, jak byla tato doba k Novokřtěncům krutá, se zdá ztráta dvaceti sudů vína, jakkoli lahodného, vcelku bezvýznamná. Přece však tuto událost Dr. Volný zaznamenal i v jiném textu, konkrétně v knize nazvané "Die Wiedertäufer in Mähren", kde na stránce 119, 120 mimo jiné píše, že ...

Am 8 Februar raubten die in F. Diensten stehenden Sachsen das Haus in Polehradice ganz aus nahmen von da n. a. auch 20 Fass köstlichen Weines weg, und am 19 d. M. verbrannten sie es.

Přesné datum (9. února či 19. února?) zřejmě zmizelo v propadlišti dějin, ale výsledky habánské zručnosti, například při výrobě fajánské keramiky, lze nacházet i v dnešní době. Celý obsah dvaceti sudů "köstlichen Weines" už dávno protekl hrdly žíznivých Sasů, takže nezbylo ani na košť, ale až někomu zajede ve vinohradu motyka příliš hluboko, a ze země vykoukne zdánlivě bezcenný střep, tak ten bych rozhodně nezahazoval. A jestli těch střepů bude více, tak šikovné ruce, unavené ať již zmíněnou motykou, či skládáním puzzlí, vykouzlí poklad jako je tento, kterým se chlubí Etnografická sbírka Národního muzea.

Petr Mrkva

Spolky

Příběh Orlovny

Budova Orlovny, dnes také divadla, je již dávno neodmyslitelnou součástí Boleradic, má svůj genius loci. Lidé sem přichází za divadlem, za zábavou, za výstavami, své sídlo zde má Divadelní spolek bratří Mrštíků. V minulosti zde členové Orla pořádali tělocvičné akademie, zábavy, dlouhá léta se zde promítaly filmy, probíhaly zde veselky, životní oslavy.

Příběh Orlovny není jen příběhem budovy. Je to osmdesát let událostí i osudů lidí spjatých s ní a s myšlenkou orelského hnutí. Přání mít svoji spolkovou budovu, místo, kde se můžou scházet, cvičit, pořádat zábavy, hrát divadlo či promítat kino měli členové Orla už od počátku jeho vzniku v tehdejších Polehradcích. Cesta k uskutečnění jejich snů

Budova Orlovny ve čtyřicátých letech min. století

však nebyla jednoduchá. Byla dlouhá, trnitá a krutě poznamenaná politickými událostmi.

Na září připravujeme výstavu věnovanou Orlu a Orlovně. Letos tomu bude právě osmdesát let, co byla budova slavnostně otevřena. S pomocí zažloutlých dokumentů, fotografií a vzpomínek si připomeneme úsilí našich předků. Některé z nich budou vystaveny vůbec poprvé. Jste srdečně zváni.

Jiří Zemánek

Taková pěkná sobota

Jednotu Orel reprezentovali na turnaji v nohejbalu ve Velkých Němčicích Zdeněk Sedláček, Pavel Novotný a Aleš Soukup. Vybojovali v konkurenci jedenácti družstev to nejlepší 1. místo. Gratulujeme!!!

František Koráb

Běh do lesa 2019

V sobotu 8. června odpoledne se na fotbalovém hřišti uskutečnil už třetí ročník Běhu do lesa, který se už napevno zabydluje v kalendáři akcí v Boleradicích. Běh přilákal poměrně velké množství závodníků, svátečních běžců i diváků. Hlavnímu závodu předcházela doprovodný program pro děti a dětské běhy na krátké tratě. Přihlásilo se celkem 33 dětí ve třech věkových kategoriích. Školka běžela 100 metrů, děti od 6 do 8 let běžely 200 metrů, a děti od 9 let běžely 400 metrů.

Závod pro dospělé letos měřil 6,2 km. Po startu na fotbalovém hřišti trať vedla za rozcestí Přední kout, za kterým se stáčela zpět k hřišti. Dospělí byli rozděleni do dvou kategorií (15-39 let, 40+). Na trať se vydalo 43 běžkyň a běžců. Nejvíce účastníků bylo z Boleradic a přijelo také několik rodáků. Nejdelší cestu vážil už tradičně běžec Karel Hamrla z Karlových Varů, který se účastnil i přechozích dvou ročníků.

Nejrychlejším běžcem napříč kategoriemi byl Jan Havlena z Divák, který zdolal 6,2 km za 24 minut, 22 sekund a získal tradiční věnec buřtů. Iva Křižovičová z Nového Města na Moravě byla nejlepší mezi ženami (30:44). Nejrychlejší z Boleradic byl Michal Vašina v čase 31:31.

Věcné ceny poskytli Vinařství Šlancar, čejkovický Sonnentor, Koráb Živá hora a Racio. Akci podpořili Lesy České republiky s.p. a také Divadlo Koráb. Akci pořádal SK Boleradice 1935.

Doprovodný program pro děti pomáhala organizovat Základní škola Boleradice. Stoly, lavičky a stany zapůjčili Městys Boleradice a SDH Boleradice. Na akci se podílela také řada dobrovolníků (a rodinných příslušníků) kterým tímto děkujeme.

Celé odpoledne proběhlo v odlehčené atmosféře a dobré náladě. Také počastí přálo. Na celkové výsledky a fotografie se můžete podívat na www.behdolesa.cz nebo na www.facebook.com/BehDoLesa/.

Výsledky hlavních kategorií:
Muži 15 - 39

Pořadí	Čas	Jméno	Bydliště
1	24:22,1	Jan Havlena	Diváky
2	24:45,9	Jaroslav Sláma	Křižanov
4	28:56,6	Jan Čermák	Šlapanice

Ženy 15 - 39

Pořadí	Čas	Jméno	Bydliště
1	30:44,8	Iva Křižovičová	Nové Město
2	32:08,2	Ilona Chaloupková	Hustopeče
3	34:45,5	Stela Tomanová	Vyškov

Umístění běžců z Boleradic – absolutní pořadí

Pořadí celkové	Čas	Jméno	Bydliště
10	31:31,0	Michal Vašina	Boleradice
13	34:07,4	Aleš Stehlík	Boleradice
15	34:25,9	Luděk Horák	Boleradice
18	35:27,4	Tomáš Havránek	Boleradice
25	37:45,8	Kamila Vašinová	Boleradice
26	37:45,8	Leo Čermák	Boleradice
27	38:09,1	Kamil Poláček	Boleradice
42	48:23,0	Klára Jamborová	Boleradice

Leo Čermák

Výročí hasičské zbrojnice

V letošním roce si připomínáme 85. výročí vybudování hasičské zbrojnice. Budova byla postavena v roce 1934 poctivou prací nejen členů spolku, ale i ostatních občanů Boleradic. Náklady na její výstavbu činily 30 tisíc korun. Slavnostní otevření proběhlo 9. června 1935.

V průběhu let proběhlo na hasičárně několik stavebních úprav. Poslední velkou rekonstrukcí prošla budova v roce 1999, kdy dostala nejen novou střechu, ale i celou novou fasádu. Po této opravě byla v roce 2000 na průčelí hasičárny umístěna a slavnostně odhalena pamětní deska zakladatelům Sboru dobrovolné hasičské jednoty v Polehradicích. V současné době tvoří ineriér zbrojnice klubovna s kuchýnkou, sociální zařízení a dvě garáže.

Martin Stehlík

Pálení čarodějnic 2019

30. dubna proběhlo v parku u hasičárny již tradiční Pálení čarodějnic. Pro děti byly připraveny zajímavé soutěžní úkoly, za které byly sladce odměněny. Poté následovala volba Miss čarodějnice, kterou zvolila nestranná porota. Po celou dobu konání akce bylo možné ochutnat speciality z naší udírny a také dobře vychlazené pivo.

Děkujeme všem, kteří nás podpořili svou účastí, a těšíme se na Pálení čarodějnic 2020.

Martin Stehlík

Opět Létáme pro vás

Tak jako každý rok ani letos nemůže chybět na našem letišti letecký den „Létáme pro Vás“, který pořádá LMK gen. Františka Peřiny. Letos se bude konat 16. června 2019 od 13 hodin.

A na co se můžete těšit? Jako vždy se přijdou představit modeláři z celé České republiky a Slovenska. Za příznivého počasí se uskuteční přilet sportovních letadel a na závěr pak seskok parašutistů z Brna. Pro děti bude připraven skákací hrad a pro tatínky expozice vozů z Ameriky. Občerstvení zajištěno.

Libor Stehlík

Letecké závody

Dne 18.5.2019 se na našem letišti v Boleradicích uskutečnil první ze tří závodů započítávaných do seriálu o Mistra republiky v kategorii F2D. Po mnoha letech se nám podařilo vrátit tuto soutěž do Boleradic a je nám potěšením, že si závodníci naše letiště oblíbili a přijíždí vždy už několik dní před akcí. Současně to byla výborná generálka před odjezdem na Světový pohár, který na konci května hostí Rakousko.

Další ze seriálu závodů se uskuteční 15. června 2019 a to den před každoroční akcí „Létáme pro Vás“

Libor Stehlík

Zahrádkáři informují:

V sobotu 4.května se uskutečnil zájezd Břeclav – Mikulov – Pavlov. V Břeclavi jsme navštívili Zahradnictví Malinkovič, kde si každý dle zájmu nakoupil z široké nabídky rostlin, květin, keramiky a potřeb pro zahrádkáře, co se mu líbilo a co potřeboval do své zahrádky nebo jen tak pro radost.

V Mikulově jsme si prošli historické náměstí a zámeckou zahradu a absolvovali komentovanou prohlídku Ditrichšteinské hrobky. Zájezd jsme zakončili v Archeoparku v Pavlově. Zde jsme si po promítnutí úvodního filmu prohlédli pavilon s archeologickými nálezy z dob Lovců mamutů pod Pálavou. Domů jsme se vraceli kolem Novomlýnských nádrží a s Pavlovskými vrchy v zádech spokojeni s pěkně prožitým dnem.

Pavel Kabela

Divadlo**Počestné paní pojedou do Vysokého nad Jizerou**

Členové Divadelního spolku bratří Mrštíků se na konci dubna zúčastnili soutěžní krajské přehlídky Hanácký divadelní máj v Námětických nad Hanou. Celkem 13 souborů zde soutěžilo o postup na národní přehlídky amatérského divadla Popelka Rakovník a Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou. Soutěž pro nás dopadla skvěle. Odborná porota krajské přehlídky nominovala náš soubor do programu Krakonošova divadelního podzimu 2019, a to s inscenací hry Karla Krpaty a Karla Steklého Počestné paní aneb Mistr ostrého meče.

Z přehlídky jsme přivezli řadu ocenění: Čestná uznání za herecké výkony (M. Sokolářová, J. Vystoupilová, Š. Veselá), Ceny za herecké výkony (J. Koráb, Z. Háder, I. Pelikánová), Cenu za nejlepší ženský herecký výkon (J. Glocová), Cenu za kostýmy (J. Kahounová) a Cenu za režii (I. Kahounová).

Tento úspěch je pro nás velkým povzbuzením a současně výzvou do další divadelní práce. Už nyní pilujeme jednotlivé výstupy hry, abychom v říjnu reprezentovali Boleradice na národní přehlídce co nejlépe.

50. ročník Národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim Vysoké nad Jizerou proběhne od 11. do 19. října 2019.

Před tímto datem (ale i po něm) uvedeme v Boleradicích ještě několik repríz. Novou divadelní sezónu 2019/2020 zahájí Počestné paní v pátek 13. září. Srdečně všechny zveme.

Na co se můžeme těšit v divadle na podzim

Vedle již zmíněných repríz historické komedie Počestné paní aneb Mistr ostrého meče, chystáme bohatý divadelní podzim. Poslední zářijový víkend bude patřit malé divadelní

přehlídce Podzimní divadelní sešlost. Její program bude sestaven z českých klasických her. V rámci přehlídky zahájíme také Podzimní předplatné. V právě končící sezóně jsme vyzkoušeli Sváteční předplatné, které se setkalo s velkým ohlasem. Podzimní předplatné se stane jeho následovníkem. Na začátku října uvítáme v našem divadle DS Vlastenecká omladina z Vídně s muzikálem Hašleření aneb V Praze bejvalo blaze. A v předvánočním období uvedeme opět pohádkovou hru na motivy povídek Charlese Dickense Duchové Vánoc. A do toho všeho začnou pod režijním vedením Jiřího Brabce naši herci zkoušet divadelní hru Oldřicha Daňka Kulhavý mezek.

Program Podzimního předplatného:

28. 9. DS Máj Praha, G. Preissová: Její pastorkyňa – vesnické drama
26. 10. DS Stodola Jiříkovice, A. Christie: Past na myši – detektivní hra
23. 11. DS K. Čapek Děčín, M. Carr: Maja – poetická hra
14. 12. FS Jánošíček Brno, Na priedomí – folklorní pásmo
Rezervace vstupenek na všechna podzimní představení bude otevřena 1. srpna.

Iva Kahounová

Mrštíkovo divadelní jaro

Tento název patří Jihomoravské regionální přehlídce venkovských divadelních souborů, jejímž pořadatelem bude od roku 2020 Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice.

První ročník přehlídky proběhne ve dvou po sobě následujících víkendech: 27. - 29. března a 3. - 5. dubna 2020.

Krajská soutěžní přehlídka nebude v Boleradicích poprvé. V letech 2007 – 2013 byl divadelní spolek pořadatelem soutěžní přehlídky Jarní Sešlost.

Pro zajímavost: Přehled přehlídek v Boleradicích a jejich názvy

1991 - 1. ročník nesoutěžní přehlídky ochotnických souborů **Divadelní sešlost**

2007 - 1. ročník krajské divadelní přehlídky **Jarní Sešlost**

2007 - 13. ročník **Divadelní sešlosti** - změna názvu na **Podzimní divadelní sešlost**

2008 - 2. roč. **Jarní Sešlost**

2008 - 14. roč. **Podzimní divadelní sešlost**

2009 - 3. roč. **Jarní Sešlost**

2009 - 15. roč. **Podzimní divadelní sešlost**

2010 - 2013 4. - 7. ročník krajské přehlídky **Jarní Sešlost**, Podzimní se již nekonala

2014 - 8. roč. **Jarní Sešlosti** - již nesoutěžní

2015 - 2018 9. - 12. roč. **Jarní Sešlosti** – nesoutěžní

2019 - bude 16. ročník nesoutěžní **Podzimní divadelní sešlosti**

2020 - bude 1. ročník soutěžní přehlídky **Mrštíkovo divadelní jaro**

Rekapitulace:

1991 - 2009: 15 ročníků nesoutěžní přehlídky – na podzim

2007 - 2013: 7 ročníků krajské soutěžní přehlídky Jarní Sešlost

2014 - 2018: 5 ročníků Jarní Sešlosti nesoutěžní

Celkem v letech 1991 - 2018 jsme uspořádali 27 divadelních přehlídek.

Letos na podzim bude 28. v pořadí (Podzimní divadelní sešlost)

Proč nová přehlídka s novým názvem? Odpověď je jednoduchá. V Jihomoravském kraji neexistuje žádná soutěžní přehlídka s výběrem pro národní přehlídku venkovských ochotnických divadelních souborů. Divadelní

soubory ze všech jihomoravských okresů musí soutěžit v jiných krajích. A ke změně názvu přehlídky jsme přistoupili jednak kvůli přehlednosti (v našich „sešlostech“ jsme se začali ztrácet), ale především jsme chtěli do názvu vložit něco regionálního a jedinečného. A tím beze sporu jméno bratří Mrštíků je. Koneckonců, jejich jméno nese i náš divadelní spolek.

Iva Kahounová

„To nejkrásnější je setkání s divadlem“

Vzpomínáte? Bylo to před deseti lety 24. dubna 2009. Byl pátek a v půl osmé večer v Divadle Boleradice právě uváděli premiéru nového kusu. Stále nic? Jak to?

Byli jsme všichni o víc jak deset let mladší a s režisérem Jiřím Merlíčkem jsme se pustili do inscenace operety Johanna Strausse v úpravě Milana Klapetka Cikánský baron. Stanislavu Svobodovi se tehdy podařila báječná věc: přesvědčit několik svých žáků maturitního ročníku k účinkování v tomto kusu! Pustili jsme se do toho s vervou a nadšením ještě třicet osmkrát v dalších reprízách a k tomu jeden celý divadelní bál! Vzpomínáme na zájezdy po vlastech moravských a českých, na Vídeň, na přehlídku ve Vysokém nad Jizerou. Víte, že nás tehdy vidělo bez mála šest tisíc diváků?

No a letos v dubnu tomu bylo právě těch deset let. A jak se mezi kamarády a přáteli sluší, sešli jsme se a připomenuli si, co všechno jsme prožili a pokusili se vzpomenout si na ty krásné chvíle na prknech s „baronem“. O pár vzpomínek aktérů Cikánského barona se můžeme rozdělit i se čtenáři:

Inscenovat komedii i s muzikou, znamená muziku sehnat a to pro mě u Cikánského barona bylo klíčové. Tehdy začínající cimbállovka Primáš nabídku přijala a navíc velké štěstí bylo, že aranžování a v podstatě složení nové muziky se ujal Martin Horák. Text jsem měl už od Milana Klapetka. Zkoušky s tak velkým ansámblem byla velká několikaměsíční starost i radost a výsledek i úspěch u diváků se dostavil celkem 39krát! Rád na „Barona“ vzpomínám.

Jiří Merlíček, režisér

Na premiéru Cikánského Barona jsme se všichni velmi těšili, protože měla přinést zadosťuchnění za náročným nácvikem a nekonečnými zkouškami. V den premiéry jsem zjistila, že se mi zhmotnila klasická hercova noční můra a odešel mi hlas. V zákulisí jsem chřaptěla tak moc, až režisér přišel s nějakým boleradským zlepšovákem ve formě hrnku plného svařáku, ve kterém rozpustil velkou lžici másla. No, nakonec jsem to i přes ošívání se nad touto specialitou opravdu rozezpívala. :)

Během těch dvou let hraní jsme si užili neskutečné množství srandy a krásných momentů, což je zaručený vedlejší efekt takto velké divadelní skupiny a ochotnického nasazení. Byla to jízda! Jedny z nejúžasnějších zážitků přinášely vždy zájezdová představení, třeba když jsme vyrazili do Vysokého

nad Jizerou na Národní přehlídku, kde jsme několik dní v kuse prozpívali, prohráli a prosmáli se, nebo do Vídně, kde jsme hráli pro krajany. Děkuji všem za tyto chvíle!

Michaela Listová, Safi

Cikánský baron to byla pro mě úplně první zkušenost s divadlem. Tehdy se odstartovala veliká záliba a koníček, který zhltně mnoho času. Díky tomu jsem získala spoustu nových přátel i zážitků, které snad nelze popsat... Člověk u toho zkrátka musí být a prožít si to! Slavnostní chvíle na jevišti, obrovský potlesk publika, krásné ceny, kytice... Ale ty skutečně nejhezčí zážitky, byť se můžou zdát obyčejné a nejprostší, byly dlouhé cesty autobusem po zájezdech, které jsme vyplnili zpěvem, smíchem a ano, i kapkou něčeho dobrého, co potěší chuťové pohárky a dušičku. Nejedna probdělá noc, veliká únava, ale obrovská spokojenost. Hromada krásných lidí kolem a přátelství na dlouhá léta - to je opravdové divadlo.

Jana Glocová, dvorní dáma i zázkok za Safi

Co si budeme nalhávat, z původní operety od Johanna Strausse mladšího tam zbylo po hudební stránce minimum a celé to byl to takový velmi odlehčený humor. Ale k mému překvapení to mělo obrovský úspěch a herce i diváky to neskutečně bavilo. Upřímně si myslím, že takovýchto her, kdy se z "ničeho" uplete takovýto bič a ještě se s ním zapráská, je skutečně málo. Jsem rád, že jsem mohl být součástí a mohl se na hře podílet. Pro mne to byly zkušenosti a vzpomínky, které si člověk ponese po celý život.

Martin Horák, autor hudby a aranžmá

Setkání s „Baronem“ po deseti letech

Na Cikánském baronovi bylo úžasné, že se tam sešla skvělá parta lidí od mladých začínajících až po staré zkušené bardy divadelních prken. A všichni si rozuměli, byla tam vždycky dobrá nálada a spousta legrace. Historek bylo plno, ale já si vždycky vybavím to, jak jsme v Kyjově na představení navlékli do kostýmu řidiče našeho autobusu a donutili ho poprvé v životě hrát divadlo.

A ještě jednu věc si budu navždy spojovat s „baronem“. Tady poprvé jsme se rozhodli vydat si divadelní program, který byl na barevném křídovém papíře, s fotkami a byl roven programům profesionálních divadel. Byla to odvaha a velký risk. Ale „baron“ si to zasloužil. Vyšlo to a dalo to nový směr i v této oblasti. Jen jedno mě mrzí, že tři naši kamarádi Tonda, Štěpán a Stanislav už nemohli s námi oslavovat.

Zbyněk Háder, hrabě Carnero

Na setkání do Boleradic za námi přijel i sám autor scénáře MUStr. ThMgr. Milan Klapetek, který pronesl pro dějiny divadla a všeho kulturního lidstva zásadní projev. Podařilo se mi ho přesvědčit a získat svolení k přepsu této slavnostní řeči na stránkách Polehradu:

Dámy a pánové, vážení přátelé, význam tohoto krásného jubilea, jednoho desetiletí po premiéře Cikánského barona ve vašem nastudování a ve vašem krásném divadle, ten musí být podtržen řečí, bez toho by to nebylo ono. A právě proto, aby bylo zcela jasně artikulováno, co tím pro dějiny kultury tento váš Divadelní spolek učinil, dovolil bych já si přispět k vaší oslavě těmito několika slovy.

Právě před dvěma dny se konalo na Vysokém učení technickém v Brně sympóziu, věnované té otázce, co že potřebuje mladý člověk k tomu, aby mohl vstoupit do života a dokázal se v něm zorientovat. Bylo tam vyjmenováno mnoho různých nezbytných předpokladů, bylo vyřčeno mnoho doporučení, a já jsem tam přinesl asi tuto myšlenku: To nejkrásnější, co si člověk může odnést do života je zážitek, který člověk získá v setkání s divadlem. Nemyslím pouze setkání ze strany diváků, ale s tím, když je člověk přímo aktivně u toho.

Kdesi hluboko ve své mysli mám uložen zážitek či zkušenost, kterou jsem získal v brněnském Divadle bratří Mrštíků. Tam jsem před nějakými pětadesáti lety nastoupil jako kulisák a hned první den se hrála komedie Mistr Jan Hus. To, že říkám „komedie“, by vás nemělo urážet, v divadle se komedie říká všemu. Takže hrála se komedie Mistr Jan Hus a na jevišti probíhal nelítostný spor mezi Mistrem Janem a kardinálem, který na něj štěká a je to tam napjaté na samou mez a už už tam plápolají ty ohnivé hranice. A pak byla přestávka, já jsem jako kulisák vešel do divadelního bistra a tam seděl u stolu Zikmund, šelma ryšavá, vedle něj onen nelítostný kardinál a vtom přišel sám Mistr Jan. Začal se plácát po svém divadelním kostýmu, oné kněžské sutaně a říká „...urva to nemá kapsy, chlapi nemáte někdo pětikačku, já nemám na rum?“ a ten zlý kardinál mu vesele říká „Honzo pojď za námi, já to platím, dejte mu tam jeden na mě!“, a pak si sedli a krásně vesele a srdečně se v těch svých kostýmech bavili, než šli znovu na scénu se hádat. Já jsem si říkal to je divný, to je nějaký divný, to by tak snad nemělo být! Ale pak jsem si uvědomil: „Vole to je divadlo, to tam na jevišti jsou jejich role!“

Vážení přátelé, od toho zážitku to беру tak, že svět je to divadlo a my tady máme přiděleny role, ve kterých na sebe tu a tam i vrčíme, ale jednou se všichni sejdem v jednom nebeském bistro, u jednoho stolu, bez ohledu na to, co tady hrajeme. A od té doby, když na mne někdo štěká nebo když se dívám na televizní zprávy, tak si říkám: „Ten toho padoucha (který k té komedii patří) hraje tak krásně, tak

přesvědčivě, tak upřímně, to musí být ve skutečnosti úžasný chlap!“ Myslím, že to je krásná a konstruktivní koncepce života. Člověk to bere tak, že přijde do světa a teď si musí najít a může si definovat ten svůj kus a svoji roli v něm. Když si řekne, že to bude opereta, tak máte operetu, a pochopitelně, když si řeknete, že to je absurdní drama tak máte zoufalé bezvýchodné absurdní drama, a také se cítíte podle toho. Když se obestavíte krásnými kulisami a dovedete si je představit, tak máte líbezný kus a berete vše i se všemi zápletkami a peripetiemi vesele a radostně, když se zasadíte do hororu ve strašidelném hradu, tak máte ovšem kus strašidelný a celý život budete mít hrůzou zježené vlasy.

Vážení přátelé, a to je právě to úžasné, že člověk má takto tu svoji roli stanovenou jenom rámcově. Tak jako roli Hamleta je možné zahrát tisíce způsoby, a každý ho také i v rámci daného textu zahraje jinak. A v tom vidím tu krásu této koncepce života, kdy člověk ví, že jde o to, aby to, co tady hrají na tomto světě, aby to mělo dobrý smysl, aby se na to dalo dívat, a abychom i s těmi, s kterými na tom jevišti na sebe případně štěkáme, věděli, že jsme součástí jednoho, krásného a dokonalého kusu, který kdesi z výše sleduje i sám Velký režisér.

Divadlo je úžasná věc, a není nikterak náhodné, že se zrodilo zároveň s lidskou civilizací, má s ní cosi společného. Ony dva roky mé kulisácké kariéry mně daly velmi mnoho a právě proto dovedu vidět a ocenit, jakým požehnáním je ochotnický soubor pro obec. Lidé se setkávají doslova v jiných rolích, než v jakých se setkávají na ulici, v práci nebo na úřadu, a to jim umožňuje pochopit život v těch mnoha jeho vrstvách, vztazích a aspektech. V tom je výchovný i vzdělávací význam divadla. Takže to vaše dílo to není jenom volnočasová aktivita, to je cosi úžasně tvořivého, protože to patří k základům lidské kultury a právě z toho divadla má vyzařovat do celé obce vědomí, že jsme tady všichni herci v tom velkolepém kusu, který jednou začíná a jednou samozřejmě skončí, a že jde o to, aby ten kus byl k divání, aby diváci nechtěli zpátky vstupné.

MUStr. ThMgr. Milan Klapetek a Jiří Merlíček

Dámy a pánové, já vám tedy jménem všeho kulturního lidstva děkuji za váš příspěvek k tomu, aby tento svět byl krásnější, a děkuji vám za to, že jste vynaložili tolik úsilí, abyste ty vaše role zvládli tak krásně, že se mi dodnes jednotlivé postavy promítají v mysli a společnou fotografii z premiéry mám nad pracovním stolem. Je to krásné a požehnané, a necht' tedy váš divadelní úspěch a vaše radost z tohoto krásného díla trvá a nese vás dál, a ať vytvoříte ještě mnoho takových krásných děl, která této obci i tomuto světu dávají chuť, šťávu i barvu! A ať to v tom nejlepším smyslu slova hrajete vždy a všude dobře, ušlechtilé a k pravému věčnému happy endu, neboli dobrému konci!

Milan Klapetek
komentář Jiří Janda

UNESCO v Boleradicích?

Jak čtenáři nepochybně ví, UNESCO je celosvětová organizace pro záchranu kulturního dědictví lidstva. Zabývá se jednak ochranou nemovitých kulturních památek, jednak ochranou a záchranou tzv. nemateriálního kulturního dědictví, tedy oblastí, která se někdy nazývá tradiční kulturou. Ne všechny projevy kultury (zejména lidové) se na tento prestižní seznam dostanou. Proto máme v naší republice program, nazývaný někdy „malé UNESCO“, který se zaměřuje na podobné oblasti a klade si podobné cíle jako zmíněná globální organizace. Tedy i na podporu a zachování „nemateriálních statků tradiční lidové kultury“, jak zní oficiální název. A tento program vyhláší i některé kraje v ČR, mezi něž patří i kraj Jihomoravský (JmK).

V našem divadle jsme se koncem loňského roku rozhodli podat návrh na zapsání divadelní činnosti v JmK do zmíněného seznamu pod názvem „Nemateriální statek lidové kultury – ochotnické divadlo na Jižní Moravě“. O tom, že právě tato činnost má v našem kraji bohatou historii a význam nejen v době národního obrození (jak se často uvádí), ale i v současné době, kdy přispívá ke kulturnímu a společenskému životu zejména na venkově a v menších sídlech, není pochyb.

Naše iniciativa je jistě chválná, ale pro podání žádosti o zapsání „statku“ bylo zapotřebí učinit spoustu důležitých kroků. Mimo jiné bylo nutné vyhledat a oslovit divadelní spolky a soubory ve všech sedmi okresech JmK, najít mezi nimi takové, které mají doložitelnou historii a současně jsou i dnes aktivní a nadchnout je pro tuto myšlenku. Žádost musí rovněž podpořit několik významných a známých osobností kulturního života v našem kraji, někdo se musí ujmout role tzv. „nositele statku“, je třeba najít podporu Svazu českých divadelních ochotníků, vedení kraje atd., atd....

Všechny tyto nezbytnosti jsme v termínu zvládli. Žádost byla před několika dny zaslána na příslušná místa a v červnu bude předložena odborné komisi, která ji posoudí, a buď doporučí, nebo zamítne. Pokud bude naše žádost doporučena, dostane ji někdy v polovině roku k projednání Rada Jihomoravského kraje. A pokud by i tato souhlasila, byla by naše upřímná snaha korunována slavnostním vyhlášením zápisu do seznamu nemateriálních statků na podzim v našem divadle. Znamenalo by to nejen ocenění dárné i současné obětavé činnosti ochotnických divadelníků v celém našem kraji, ale šlo by i o prestižní záležitost jak pro naše divadlo, tak pro naši obec, která je širokou veřejností dlouhodobě vnímána jako významná kulturní lokalita regionu. Tak nám držte palce!

Jan Koráb

Hledáme...

spolehlivou, šikovnou, samostatnou slečnu či paní na úklid a pomoc s provozem v divadle. Jedná se o práci 1-3 dny týdně v rozsahu 2-4 hodiny, po každém představení, v průběhu divadelní sezóny a pravidelné generální úklidy 2x do roka. Podrobnosti sdělíme na osobní schůzce. V případě zájmu nebo dotazů prosím volejte 724 021 873. Divadelní spolek bratří Mrštíků

Iva Kahounová

Na poslední chvíli

Z Divadelního zájezdu

Na pořádání Divadelních zájezdů pro členy spolku se už podílím pět či šest let. Základem programu zájezdu jsou: památky a příroda – divadlo – pivovar – lidé. Na každém zájezdu navštívíme nějakou tu pamětihodnost, uděláme si výšlap do přírody, najdeme něco málo od divadla, ochutnáme pivo místních pivovarů a hlavně musíme najít

dobré lidi, kteří jsou ochotní se o nás postarat anebo si jen s námi popovídat. A to se nám letos od pátku 7. června do neděle 9. června snad i povedlo.

Páteční návštěva zámku Žleby ve středních Čechách byla pro mnohé z nás překvapením, jakou perlu pozdního romantismu jsme našli. Odpolední exkurse v podzemní továrně na letecké součástky z II. sv. války byla s průvodcem „ochotníkem“ Spolku Rabštejn vlastně malým dramatem o strastech pracovního tábora.

Pravčická brána symbol Českého Švýcarska

Druhý den byl zájezd „kořeněn“ výšlapem k Dolskému mlýnu, na Pravčickou bránu a plavbou na lodičkách po řece Kamenici. Večer pak nejdůležitější ingredience: setkání v Děčíně s bývalým boleslavským občanem a dlouholetým vedoucím Svazarmu Janem Čapkou a jeho paní. Myslím, že to bylo vrcholem celého zájezdu. Když se po mnoha letech setkáte se známým a máte si stále co říct, zavzpomínáte a slíbíte si, že se zase setkáte, to jsou samo o sobě krásné chvíle. A to vše v nádherné zahradě u jeho domku. Sobota, pozdní večer byl věnován, jak jinak, zpěvu, povídání a také milému připomenutí nedávné svatby manželů Jirgalových.

Společně u Dolského mlýna

Neděle to by měla být pohoda. Ráno v kostele sv. Václava se od místního správce Marcela Hrubého dovídáme, že se zná s P. Vladimírem Konečným, kterého pozdravuje. Projdeme se naučnou stezkou lesem a uvidíme skutečné lesní divadlo. Následuje „odpočinek“ s pojižděním autobusem od jedné destinace k druhé. Oběd v pivovaru Falkenštejn a večerní zmrzlina po cestě domů v Pecce už byla tečkou za letošním divadelním putováním po vlastech českých.

Díky všem účastníkům zájezdu za skvělou atmosféru, díky řidiči Jakubovi Adámkovi, díky Libě Klímové za přípravu novomanželské soutěže a večerní zábavu a v neposlední

řadě i díky Vinařství Omasta, které nám věnovalo několik sedmiček vína jako dárek. Vězte, že bylo pečlivě předáno právě těm, kteří nám tu báječnou atmosféru zájezdu pomohli vytvořit. Bude-li zájem, určitě se příští rok opět společně sejdem na dalším Divadelním zájezdu.

Jiří Janda

PS: Ještě v neděli odpoledne přišel z Děčína milý email:

From: Jan Capka
Sent: Sunday, June 09, 2019 8:39 AM

*Zdravíme Boleradice,
naše setkání s vámi v Děčíně a hlavně u nás na zahradě nás velmi potěšilo a mě osobně opět vrátilo do Boleradic.
Děkujeme všem a budeme na vás rádi vzpomínat.
Divadelnímu spolku přejeme mnoho dalších úspěchů.*

Manželé Čapkovi Děčín

Beseda se sólisty BROLNu aneb Předhodové zpívání po 10 letech

Před deseti lety přišla boleradická cimbálová muzika Primáš s nápadem uspořádat předhodové zpívání. Uspořádali se celkem 2 ročníky, pokaždé v areálu Tihelny, které měly podobnou náplň. Připravili se na předhodovou náladu a „zopáknout“ si něco z lidové písničky. Na tyto akce byli pozváni hosté z nejbližšího okolí - například mužské sbory a tanečníci, které doprovázela samotná muzika. Pro letošní rok se Primáš rozhodl tuto akci obnovit a trochu inovovat. Za 13 let zkušeností a přátelství z muzikantských kruhů se potkali také s aktéry působícími v brněnském BROLNu. Na podzim tedy slovo dalo slovo a myšlenka obnovit akci byla na světě.

Z koncertu © 2019 Jan Dvořák

Bohužel úvaha pozvat celé těleso nevyšla z důvodu finanční náročnosti a tak přijeli ti nejlepší - její sólisté. Primáš se tentokrát zhostil pořadatelských postů. A tak jste mohli poznat Marka s Jurou u vína, Alenu u triček (mimořádně k dispozici jsou i nadále na www.cmprimas.cz), Miru s Jankem u grilu, Zdeňku s Honzou za pípou a jejich přítelkyně u sweet baru. Podporu získali muzikanti ze strany Městysu Boleradice a místních členů Vinařského spolku. Kterým patří velký dík za otevřené sklepy a víno které zde bylo v hojném počtu 105 vzorků.

A návštěvnost? Přes 140 platících. Je to hezké číslo, jsme za něj rádi, navíc pokud máte v obci o víkendu čtyři akce je to úspěch. Počasí nám přálo, a tudíž celá akce byla velmi vydařená. Na závěr děkujeme všem, kteří jste přišli a věříme, že se ve vás probudila ta správná předhodová nálada.

Za CM Primáš Marek Koráb

Ocenění zahrádkářům

A ještě jedna informace nejen pro členy svazu. 23. května se konalo zasedání Konference Ústředního svazu ČZS Břeclav, kde předseda Mgr. Pavel Kabelka převzal ocenění Republikové rady pro naši základní organizaci - Stříbrnou medaili za zásluhy o ČZS a vyvíjenou činnost a Poděkování Územního sdružení za účast na okresní výstavě ovoce a zeleniny Stromy a keře – kořeny života.

Nejlepší chleba se peče v pekařství Křižák s.r.o.

Ve dnech 4. a 5. června proběhl v Pardubicích jubilejní 25. ročník Dnů chleba. Součástí programu, byla i národní soutěž Chléb roku 2019. O tom, že titul Chléb roku je pro české a moravské pekaře prestižní a pomáhá jim také s šířením dobrého jména pekařského řemesla u spotřebitelů svědčí

Titul Chléb roku pro pekařství Křižák

fakt, že do letošního ročníku bylo přihlášeno rekordních 95 soutěžních vzorků chleba z celé České republiky. O to cennější je vítězství chleba z pekařství Křížák s.r.o. (v kategorii 500-800 g.) a ocenění vynikající výrobek (v kategorii 900-1200 g).

Někdo by mohl namítnout, že tenhle článek do Polehradu nepatří, vždyť pekařství Křížák s.r.o. peče 18. let chleba v Kloboukách u Brna. Jenže sídlo společnosti je stále v Boleradicích a sám majitel pan Martin Křížák vždy pečlivě dohlížel, aby se říkalo „Boleradský chleba“.

Na závěr slova Ing. Jaromíra Dřízala, výkonného ředitele Svazu pekařů a cukrářů v ČR.

„Chléb je zázrak z mouky a vody, jeho výroba je královská pekařská disciplína a zároveň prestižní záležitost pro každého pekaře. Věřím, že letošní národní soutěž Chléb roku přispěla k udržení vysoké kvality českého chleba, jeho propagaci mezi veřejností a k renesanci spotřeby této ‚superpotraviny‘ minulosti i 21. století.“

Gratulujeme.

Tomáš Koráb

Zajímavost

Jihomoravskou vesnicí roku jsou Morkůvky na Břeclavsku

Z osmnácti obcí Jihomoravského kraje vybírala porota finalistu soutěže Vesnice roku 2019. Suverénním vítězem a držitelem zlaté stuhy se staly Morkůvky na Břeclavsku. Desetičlennou porotu okouzila především otevřenost, přívětivost a nehraná stmelenosť tamních obyvatel, a také aktivní spolkový život.

Podle předsedy komise Františka Novotného by Morkůvky měly šanci získat stuhy všechny. „Obec nás zkrátka zaujala. Jsou tam příjemní a milí lidé, a to včetně starostky. Cítili jsme se tam skutečně velice dobře. Skvěle tam funguje společenský život, lidé se sdružují ve spolcích, které skutečně žijí,“ pochvaloval si Novotný, který současně vede městys Křtiny na Blanensku.

Ten se shodou okolností stal Jihomoravskou vesnicí roku 2017. Obě obce však podle starosty a předsedy komise srovnat nelze. „Křtiny a Morkůvky jsou úplně odlišné, neporovnatelné. Naše obec je poutním místem, Morkůvky jsou klasickou jihomoravskou vesnicí v pravém slova smyslu,“ řekl Novotný.

Zdroj: <https://breclavsky.denik.cz>

Kraj beze stínu

Folklorní festival Hanáckého Slovácka Kraj beze stínu vznikl již v roce 1976 z iniciativy pana Martina Foretníka a jeho spolupracovníků ze Slováckého krúžku. V prvních letech svým programem navazoval na úspěšné akce jako Vinobraní, Slovácké svatby, Dožínky, Zarážení hory, Na besedě u cimbálu a velmi povedený program Zpívá celá rodina, do kterých se zapojovali nejenom členové „krúžku“, ale i mnoho dalších obyvatel obce.

Nejprve festival oslovoval podobná folklorní uskupení z Hanáckého Slovácka, v pozdějších letech se zaměřoval také na hosty z okolních regionů, Čech, Slovenska a Itálie. V této době také v Krumvíři pracovaly dva folklorní soubory – dětská Pantlička a soubor dospělých – VONICA, které doprovázela vlastní CM.

Od roku 1989 je nedílnou součástí festivalu Regionální kolo Soutěže o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku – Hanácké Slovácko s přímým postupem na Mezinárodní festival ve Strážnici, jediného mužského tance zapsaného do seznamu UNESCO.

V letech 1993 – 1996 se festival nekonal. Důvodem obnovení bylo přání amatérských folklorních sdružení moci

opět veřejně vystupovat. Od roku 2001 se Kraj beze stínu koná každý lichý rok, vždy druhý červnový víkend. Název folklorních slavností převzal Martin Foretník podle úryvku z knihy spisovatele Jana Herbena z Brumovic „Na dědině“, kde spisovatel popisuje tuto část Slovácka: „... Z návrší nad Klobouky dostalo by se Vám prvního pohledu, a tu byste všichni věru žalostně zvolali: „Ach, kraj beze stínu!“

Program letošního ročníku:

Sobota 15. června od 17 hod

Vernisáž výstavy „Od svítání do soumraku“, soutěž o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku, regionální kolo pro Hanácké Slovácko, doprovází CM Šmytec, pořad souborů Kopaničiar Myjava Slovensko, Olšava Uherský Brod, ochutnávka vín z několika vinařství Hanáckého Slovácka spojená s vystoupením mužských sborů a cimbálové muziky Primáš, beseda u cimbálu s muzikou Primáš

Neděle 16. června od 14 hod

Program dětských souborů a muzik, představení obce Hanáckého Slovácka – Boleradice, pořad dospělých folklorních souborů regionu Hanácké Slovácko, vystoupení hostů z jiného regionu – Horňácko, koncert cimbálové muziky Musica Folklorica, jarmark řemesel a regionálních potravin, další doprovodné programy

CM Vonica

Nový kříž na hřbitov v rukou řezbáře

Ve středu 12. června jsme se byli podívat u pana Petra Jandy v Malé Lhotě u Černé Hory, jak pokračuje s prací na kopii kříže na hřbitov. Těšte se, bude nádherný.

Tomáš Koráb

Girasole zajišťuje bezpečí v domácnosti pomocí SOS tlačítek

Dostali jste se někdy do situace, že jste zůstali sami a nemohli si pomoci vlastními silami nebo pomoc Vám nebyla na blízku? Možná jsme to právě my, kteří Vám můžeme zajistit bezpečný život v domácnosti. Sdružení Girasole, z. s., které sídlí v Hustopečích poskytuje dvě registrované sociální služby, a to osobní asistenci a tísňovou péči. Tísňová péče je sociální služba, jejímž cílem je zajištění bezpečného života osob se sníženou soběstačností nebo zdravotními riziky. Uživatel této služby má k dispozici speciální telefon a SOS tlačítko v podobě hodinek, které stiskne v případě nouze a my přivoláme potřebnou pomoc. Zavoláme rodině, blízkým, sousedům nebo přímo přivoláme složky IZS. SOS tlačítko uživatel může využít v situacích jako je zhoršení zdravotního stavu, pád v domácnosti, nevolnost nebo nezvaný host v domácnosti... Služba funguje 24 hodin denně včetně víkendů i svátků. Součástí této služby je jak SOS tlačítko pro přivolání pomoci v krizových situacích, tak i výjezd naší pohotovostní služby. Hustopečská tísňová péče je výjimečná v tom, že dokážeme člověku nabídnout komplexní pomoc a podporu. Speciální telefon s SOS tlačítkem zapůjčujeme bezplatně a náklady na službu činí 150 Kč za měsíc. Více informací Vám můžeme poskytnout na telefonním čísle 775 246 954 nebo nás naleznete na internetových stránkách www.girasole.cz. Také se můžete osobně dostavit do kanceláře v Hustopečích na ulici Hybešova 5 (v budově polikliniky). V případě zájmu Vám také můžeme přijet ukázat přístroj přímo do Vaší domácnosti.

*Ivana Kronovetová, DiS.
(Girasole, z. s.)*

Boleradice najdete na webu i na Facebooku

www.boleradice.cz

www.facebook.com

**Uzávěrka pro III. číslo zpravodaje bude 1. 9. 2019
Zpravodaj vyjde v září 2019**

Své příspěvky zasílejte na adresu polehrad@boleradice.cz nebo na Úřad městyse.

Aktuální informace, kalendář akcí a velké množství fotografií najdete na internetu na adrese: www.boleradice.cz

POLEHRAD – ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401, odpovědný redaktor Jiří Janda. Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu příspěvovatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Příspěvovatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele.

Toto číslo vyšlo 14. června 2019.

Boleradští stárci, starky a chasa Vás srdečně zvou na

JÁNSKÉ HODY

21. - 23. 6. 2019

Pátek
18:00 stavění máje
20:00 CM sourozenců
Osičkových

Sobota
14:30 průvod krojovaných
od první starky
17:00 Moravská beseda
20:30 večerní zábava

Neděle
14:30 požehnání v kostele
průvod krojovaných
17:00 zavádka
20:30 večerní zábava

k tanci a poslechu hraje
DH Lácaranka

občerstvení
zajištěno

přespolní chasy
v krojích vítány a mají
vstup zdarma